

מ"ת 45042/12/14 - מדינת ישראל נגד ס' ר'

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 45042-12-14 מדינת ישראל נ' ר'(עציר)

בפני	כב' השופטת זהבה בוסתן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	ס' ר' (עציר)

החלטה

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נשיאת נשק והריגה.

הבקשה לפני היא להורות על מעצרו עד תום ההליכים.

כתב האישום

2. המשיב הוא בנו של י' א' ס' ר' (להלן: "א' ס'"). א' ס' נישא (נישואים שנים) לת' (להלן: "ת'"), להם שני ילדים והם מתגוררים בכפר ****.

חרף התנגדות ת' ובני משפחתה, ניסה א' ס' למכור את הבית בו מתגוררים בני הזוג ("הבית").

עובר ליום 25.10.14, מצא א' ס' קונה שהיה אמור להעביר לו מקדמה, עבור רכישת הבית, ביום 25.10.14.

משנודע הדבר לאחיה של ת', הם פנו לקונה ודרשו ממנו להימנע מרכישת הבית.

בתאריך 25.10.14 בשעות אחר הצהרים, בעקבות דרישת אחיה של ת', פנה מי מטעמו של הקונה אל א' ס' והודיע לו, שהקונה לא מתכוון לרכוש את הבית כל עוד לא ייושבו חילוקי הדעות עם אחיה של ת'.

באותו יום (25.10.14), בשעות הערב, התקשר א' ס' לבנו - המשיב, אשר היה אותה עת ביפו, ועדכן אותו שהקונה של הבית התחרט בעקבות התערבות בני משפחתה של ת'.

בעקבות זאת התקשר המשיב למ' ק', אחיה של ת' (להלן: "מ'") על מנת לברר את הסיבה להתערבותו במכירת הבית. במהלך השיחה צעק המשיב על מ', קילל אותו וניתק את השיחה.

לאחר שיחת הטלפון התקשר המשיב לבנו י' ר' (להלן: "י'") וביקש ממנו להסיעו באופן מידי לכפר ***** כדי להיפגש עם מ'. כן התקשר המשיב לגיסו - ס' ח' (להלן: "ס'") וביקש שיצטרף אליו לפגישה. בהמשך התקשר המשיב לאחיו - א' ר', המתגורר ב*** (להלן: "א'") וסיפר לו על הסכסוך.

בשעה 21:10 או בסמוך לכך, בעודו נושא אקדח מסוג "בול" שמספרו הסידורי הינו BC12533 (להלן: "האקדח"), נסע המשיב עם י' לכוון כפר **** ובדרך אספו את ס'.

באותו הערב, לאחר השעה 21:00, נסע אף א' לבית כשעמו ע' מ', ח' ס' וי' ש'.

בסמוך לשעה 22:15 הגיעו המשיב, י' וס' לבית, ופגשו, מחוץ לבית, בא' ס', בא' ובחריו שהגיעו עמו (להלן: "קבוצת המשיב").

באותה עת הגיעו לבית מ', מ' וא' ק', שלושתם אחיה של ת'. עימם הגיעו ח' ש', ס' ה' וע' נ' (להלן: "הקבוצה הנגדית").

בין שתי הקבוצות התפתחה קטטה במהלכה הוציא המשיב את האקדח וירה שתי יריות באוויר. בסמוך לאחר מכן החלה הקבוצה הנגדית להימלט מהמקום ואילו קבוצת המשיב רדפה אחריהם, במטרה לתקוף אותם.

במהלך המרדף יצאו מספר תושבי השכונה מבתיהם. המשיב כיוון את האקדח לכיוון של פ' ש', בעל מכולת שנמנה על תושבי השכונה ויצא אל הרחוב, ודרש ממנו לשוב לחנות.

בהמשך, שב המשיב לבית ואנשים שזהותם אינה ידועה למאשימה, החלו להשליך אבנים לכוון הבית. בתגובה, יצא המשיב מהבית כיוון את אקדחו לכוון תושבי השכונה שהיו במקום, וירה לעברם.

כתוצאה מהירי, נפגע בפניו תושב השכונה מ' א', פונה לבית חולים ושם נקבע מותו.

טענות הצדדים

3. לטענת המבקשת, בידה ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב, ובכלל זה עדויות של עדי ראיה המפלילים את המשיב במיוחד לו; אמרת המשיב כי ייתכן ופגע במנוח בשגגה המהווה לטענת המבקשת ראשית הודיה; הודאת המשיב כי היה במקום האירוע וירה באוויר באקדח שתואם בתיאורו הכללי את האקדח שקטל את חיי המנוח; חוות דעת מעבדת נשק לפיה יש התאמה בין האקדח שהוחזק על ידי המשיב לקליע שנמצא בגופת המנוח.

4. ב"כ המשיב טוען, כי אין בראיות המצויות כדי לבסס את יסודות העבירות המיוחסות למשיב ברמה הנדרשת בשלב של מעצר עד תום ההליכים. לטענת ב"כ המשיב, קבוצת המשיב הדפה את הקבוצה הנגדית שבאה לתקוף אותם עם נשק קר וחם והגנה על עצמה ולצורך כך השתמשו באלימות. לאחר שבני משפחת המשיב הצליחו להרחיק את הקבוצה הנגדית, הם (הקבוצה הנגדית) לא עזבו את המקום אלא חזרו חזרה ביחד עם כל הכפר וזרקו אבנים לכיוון המשיב והבית, גרמו נזקים לרכוש, סיכנו את יושבי הבית ושרפו את רכבו של המשיב.

לחילופין טוען ב"כ המשיב, כי לא ניתן לשלול את האפשרות שהמנוח נפגע כתוצאה מירי שבוצע על ידי המשטרה או הקבוצה הנגדית לאור התשתית העובדתית החלשה והבעייתית, שאינה מצדיקה את מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

הראיות לכאורה

5. אין כמעט מחלוקת על עובדות הרקע כפי שהן מתוארות בכתב האישום.

אין מחלוקת כי התנהלה שיחת טלפון בין המשיב למ' ומיד לאחריה יצא המשיב בלוויית בנו י' לכפר **** כשבדרכם אספו את גיסו ס'. בהגיעם לכפר **** לביתו של א' ס', מצאו שם את א' וחבריו. הקבוצה הנגדית הגיעה לבית א' ס' כשהם מצוידים בנשק קר והתפתחה קטטה בין שתי הקבוצות. מצד המשיב השתתפו בקטטה המשיב, בנו, גיסו, אחיו א' ושלושה חברים שהגיעו איתו ומצד הקבוצה הנגדית השתתפו אחיה של ת' -מ', מ', א' ועוד שלושה שהגיעו אתם. במהלך הקטטה נורו יריות וכתוצאה מכך נפגע מ' א', שלא השתייך לאף אחת מהקבוצות.

אין מחלוקת שבמהלך האירוע ירה המשיב פעמיים. פעם אחת ירה שני כדורים ובפעם השניה ירה שלושה כדורים. לטענת המשיב הוא ירה באויר כי חש סכנה. לטענת המשיב, הוא היחיד מבני הקבוצה שלו שירה אך יש עדויות (של אנשי הקבוצה הנגדית) כי גם בנו י' ירה.

אין מחלוקת כי רכבו של המשיב שחנה בסמוך לבית נשרף וכי הקבוצה הנגדית ידתה אבנים לעבר קבוצת המשיב ולעבר הבית ואף גרמה לבית נזק רב (כפי שנראה בסרטון שחזר שנעשה).

אין מחלוקת כי לאחר שירה באקדח החביא אותו המשיב על גג הבית וכשהגיעה המשטרה הפלשתינאית לחלץ את המשיב ואת שאר אנשי קבוצתו שנמצאו נצורים בבית דיווח המשיב לאחד הקצינים כי החביא את האקדח על גג הבית.

הראיות לענין נשיאת נשק

6. המשיב מסר שתי גרסאות לגבי המועד בו הגיע האקדח לידי. על פי הגרסה האחת הוא הצטייד באקדח כשיצא מיפו (הודעתו מיום 26.10.14 שנמסרה ברשות הפלשתינאית, שם החלה חקירת האירוע) על פי גרסה נוספת (אף היא בפני הרשות הפלשתינאית ביום 27.10.14) מסר כי אחד מבני הקבוצה הנגדית איים עליו עם האקדח והוא (המשיב) בעט בו וכתוצאה מכך נפל האקדח מידי אותו אדם והמשיב נטל אותו. כשעומת עם גרסתו הקודמת מיום 26.10.14, לא הכחיש כי אמר את הדברים אך טען כי הם נאמרו כתוצאה ממכות שהכוהו במשטרה הפלשתינאית.

בהודעותיו במשטרת ישראל לאחר שהועבר לידיה (24.11.14) מסר כי כשהגיעו אנשי הקבוצה הנגדית לבית, אחד מהם ירד מהרכב אותו הגיעו והתחיל לירות, ולפתע החליק. המשיב נתן לו מכה בפנים ונטל ממנו את נשקו וירה אותו באויר (ראה הודעותיו מיום 25.11.14 ש' 31-32; 2.12.14 ש' 113 - 115; 8.12.14 ש' 66-67).

7. לטענת המבקשת, וכפי שנטען בכתב האישום, המשיב הביא עמו את האקדח, כשבא לכפר ****. לטענתה, סיבת הגעתו של המשיב לכפר **** איננה תמימה כפי שהוא ניסה להציג בהודעותיו לפיה הוא התכוון לקיים עם מ' שיחה שתוביל למכירת הבית (הודעתו מיום 25.11.14 ש' 18 - 23).

המבקשת מפנה לשיחת הטלפון המקדימה שהתנהלה בין המשיב לבין מ' עובר להגעתו לכפר ****. המבקשת מציינת כי בהודעותיו מסר המשיב כי השיחה התנהלה באופן נינוח וגם אם נאמרה קללה לא היה בכך כדי לחבל בניסיון ההידברות. בהודעתו ביום 26.10.14 (בחקירתו במשטרה הפלשתינאית) מסר כי היה וויכוח שעלה מדרגה. ביום 27.10.14 (אף זאת במשטרה הפלשתינאית) מסר כי הוויכוח התחמם. ב-25.11.14 (חקירתו הראשונה בארץ) אמר שקבע עם מ' להיפגש ב**** (ש' 17 - 20). ב-2.12.14 מסר כי אמר למ' "וואלק תבין מה אני אומר לך". על כך השיב לו מ' בקללה. למרות זאת, מסר המשיב כי תחושתו הייתה שמ' רוצה לדבר איתו ואמר לו "תבוא", והמשיב אמר שהוא בדרך (ש' 70 - 75). ב-8.12.14 מסר כי השיחה הייתה יפה, בעדינות ובסבבה (ש' 150 - 151).

בניגוד לגירסתו של המשיב מפנה המשיבה לשיחת הטלפון שהוקלטה על ידי מ'. תמלול השיחה מראה כי המשיב קילל את מ', אין בה עדות על קביעת מפגש באותו ערב והשיחה מסתיימת בטריקת טלפון.

8. עוד מצביעה המבקשת על התקבצות "הכוחות" משני הצדדים. כשלטענת המבקשת איסוף הכוח מלמד אף הוא על כוונת המשיב. ההסברים שניתנו על ידי המשתתפים (משני הצדדים) למטרות המפגש אינם סבירים.

גרסת המשיב ובני משפחתו בענין איסוף הכוח היא: הוא נזקק לבנו כיוון שהוא נעדר רישיון נהיגה. ס' הגיע כיוון שהמשיב ובנו אינם יודעים להגיע לבית האב בלילה והם היו זקוקים לו בהכוונת הדרך. א' הגיע ברכב שכור ובו עוד שלושה אנשים כדי לקבל מאביו כסף שהובטח לו אלא שבגלל ביטול העסקה לא היה לאב כסף. החברים של א' הצטרפו אליו כי רצו לטייל.

לטענת המשיבה, מעבר לחוסר ההיגיון בגרסאות אלה, יש אמרות שמלמדות על סיבת ההגעה האמיתית:

א' בעדותו הראשונה ברשות מיום 26.10.14 (ש' 3, עמוד 1), מספר כי הוא הגיע מכיוון שאחיו התקשר אליו וסיפר לו על הסכסוך, הוא התקשר לחבריו והם לקחו רכב שכור ונסעו לבית האב.

בגרסתו השנייה מיום 28.10.14 הוא חזר על הדברים שמסר בגירסתו הראשונה אך הוסיף כי כשהיה בדרכו לבית אביו התקשר אליו המשיב (28.10.14 ש' 20 - 24).

על גרסה זו חזר בהודעתו מיום 9.12.14.

לגרסת א', המשיב התקשר אליו מהדרך כדי לדעת איך להגיע לבית אביו. כשא' עומת עם העובדה שס' אמור היה להדריך את המשיב לבית אביו, לא הייתה לו תשובה.

9. המבקשת מפנה גם להודעתו הראשונה של המשיב ברשות הפלשתינית מיום 26.10.14 בה סיפר כי יצא מיפו ולקח עמו אקדח. הוא הוסיף, כי בדרכו כשעבר ב****, בדרך ל****, היה מודאג בגלל

האקדח. בעדויות מאוחרות יותר אמנם הכחיש את הגירסה אך לא את עצם אמירת הדברים וטען כי אמר אותם ואף חתם על הודעתו ברשות הפלשתינאית כי היכו אותו.

המבקשת מבקשת לדחות את גרסת המכות כבר עתה. לטענתה, בצד הודאתו בהבאת האקדח מיפו, הוא מסר כי לא ירה לכיוון האנשים אלא ירה באוויר.

לטענת המבקשת, הטענה אינה הגיונית, כיוון שבחלק המהותי, של ירי לעבר המנוח, לא הודה המשיב, למרות המכות.

10. בנוסף, ישנן עדויות של עדי ראיה שראו את המשיב שולף אקדח ויורה (ראה עדות מ' א' - שכן של א' ס' מיום 30.11.14; ועדויות אחיה של ת').

11. הראיות המפורטות עד כה מלמדות את מה שהמשיב מודה בו, דהיינו כי אחז בידו אקדח וירה, אך הן אינן תורמות למחלוקת בדבר המועד בו הגיע האקדח לידי המשיב.

אין ספק כי גרסת המשיב הראשונה לפיה הביא עמו את האקדח מיפו, מהווה ראיה לכאורה כי האקדח הובא מיפו. ואולם בהתחשב בעובדה כי המשיב שינה לאחר מכן את גירסתו וטען כי הגרסה לפיה הובא האקדח על ידו מיפו נמסרה בגלל מכות שהכוהו ברשות הפלשתינאית. שאר הראיות מהן מבקשת המבקשת להסיק כי האקדח הובא מיפו הן ראיות נסיבתיות, שאין בהן באופן מובהק להוליך למסקנה כי האקדח הובא מיפו. לאור האמור אני קובעת כי הגם שיש ראיות שהמשיב הצטייד באקדח כשיצא מיפו יש חולשה בראיות אלה.

הראיות לגבי הירי

12. באירוע נכחו אנשים רבים חלקם נטלו בו חלק כמשתתפים וחלקם צופים. המנוח נמנה על הצופים. והמשיב לא היה היחיד שירה.

המשיב טען בהודעותיו כי מצד הקבוצה שלו הוא היה היחיד שירה. מ' אחיה של ס' מסר כי ראה גם את בנו של המשיב, י' יורה אך לא טען כי י' ירה לכיוון המנוח.

מספר עדים זיהו את המשיב כיורה ומסרו כי הוא ירה תחילה באויר ואח"כ לעבר האנשים וחלקם אף העידו כי ראו אותו יורה לעבר המנוח (ראה עדויותיהם של מ' ש'; פיראס שתיה - שוטר ברש"פ; אחיה של ת' א' ק' ומ' ק' ועוד). ואולם כל העדים טוענים כי המשיב ירה תחילה באויר ורק אחר כך כשהקבוצה הנגדית התקרבה פעם נוספת לבית והחלה לידות לעברו ולעברם אבנים ירה המשיב ירה אל ההמון. ראה לענין זה את עדותו של מ' א' שכן של א' ס', שהיה במכולת הנמצאת בסמיכות לבית מסר שראה את המשיב יורה מספר פעמים. בפעם הראשונה באויר ואח"כ לעבר מידי האבנים שניים שלושה כדורים ואז לעבר האנשים שעמדו אתו שניים שלושה כדורים וראה את המנוח שהיה לידו נופל. על פי עדותו המשיב היה היחיד שירה.

13. אין מחלוקת כי לאחר שקבוצת המשיב נכנסה לביתו של האב, והמתינה שהמשטרה הפלשתינאית תבוא לחלץ אותם, המשיב החביא את האקדח שהיה ברשותו על גג הבית וכשהגיעה המשטרה הפלשתינאית שבסופו של דבר חילצה אותם מהבית הוא אמר לאחד הקצינים כי החביא את האקדח על הגג והאקדח נאסף משם על ידי אחד הקצינים שלא בנוכחות המשיב.

14. בליל 24.11.14 הועבר המשיב לידי משטרת ישראל ביחד עם מוצגים ובכללם אקדח שמספרו BC 12335, מחסנית שחורה, שני כדורים חיים קליע חלקי בתוך קופסא עם מכסה אדום ומספר תרמילי אקדח. העברת המוצגים התבצעה ביום 24.11.14 אך דו"ח (תרגום) של מג'די שופי לגבי העברת המוצגים נרשם רק ביום 14.12.14. על פי טענת הרשות הפלשתינאית מדובר באקדח שנתפס בבית א' ס' ביום האירוע במקום עליו מסר המשיב ובכדורים שהיו באקדח ובקליע שהוצא מגופת המנוח ועל כך יש מזכר (תרגום) של מג'די שופי מיום 17.12.14.

בדיקת מז"פ מלמדת שהכדור שהוצא מגופת המנוח נורה על ידי האקדח שהחזיק לכאורה המשיב (חוו"ד מעבדת נשק).

המבקשת ערה לעובדה כי **"יש בעיה ואפילו בעיה קשה בשרשרת המוצג"** (ראה טיעוניה בכתב עמ' 9), וכי **"גם ברשות וגם אצלנו לא עבדו מסודר"** (עמ' 8 ש' 25-26), ותפסת האקדח על גג הבית והעברתו עד להגעתו למשטרת ישראל לא תועדה כדבעי. גם בישראל שרשרת המוצג לא התנהלה כראוי ויום לאחר שהאקדח הגיע מהרשות הפלשתינית למשטרת ישראל הוא הועבר למטה הארצי, אך דוחו"ת הוכנו בדיעבד. יתרה מכך, לאחר שהאקדח הוחזר מהמטה הארצי הוא הוחזר פעם נוספת לרשות הפלשתינאית וחזר חזרה.

המבקשת טוענת כי למרות המחדלים לענין שרשרת המוצג, העובדה שהקליע שהוצא מגופו של המשיב תואם את האקדח שנמסר למשטרת ישראל מרפאה את העדר השרשרת ומקימה תשתית ראייתית להוכחת העובדה שהמשיב הוא זה שעשה שימוש באקדח שירה במנוח והועבר למשטרת ישראל והקליע שהועבר לידי משטרת ישראל הוא הקליע שהוצא מגופת המנוח. ההתאמה בין הקליע שהוצא מגופת המנוח לאקדח מרפאת את המחדל בשרשרת המוצג.

14. גם אם יש בעובדה כי קיימת חוות דעת המלמדת כי הקליע שהוצא מגופו של המנוח נורה מהאקדח שהועבר לידי משטרת ישראל ויש בכך כדי לרפא חלק מהעדר שרשרת המוצג, עדיין מדובר בחסר הגורם לחולשה בראיות.

יחד עם זאת מכלול הראיות, דהיינו הודאתו של המשיב בעצם ביצוי ירי, עדויות עדי הראיה שראו את המשיב יורה לכוון בו נמצא המנוח, והקליע שהוצא מגופת המנוח שנורה מהאקדח בו אחז המשיב מהווים ראיות לכאורה למיוחס למשיב אם כי בשל החולשה בשרשרת המוצג בעוצמה מופחתת.

עילת מעצר

15. משהגעתי למסקנה כי קיימות ראיות לכאורה הן לעבירה של החזקת נשק והן לעבירת ההריגה הרי שקמה עילת מעצר סטטוטורית

חלופת מעצר

16. לטענת ב"כ המשיב, קבוצת המשיב לרבות המשיב פעלו מתוך הגנה עצמית.

טענה זו אינה משוללת יסוד, אף אם אניח שהמשיב הביא עמו את האקדח בצאתו מיפו, הרי שעל פי העדויות הוא הגיע ישירות לבית אביו אליו גם הגיעו אנשי הקבוצה הנגדית כשהם מצוידים בנשק חם וקר. זאת ועוד, על פי כל העדויות היריות הראשונות אותן ירה המשיב היו יריות באויר שנועדו להבריח את הקבוצה הנגדית כפי שארע בפועל אלא שהם שבו על עקבותיהם עם עוד רבים נוספים והחלו לידות אבנים על בית א' ס' ועל המשיב ואנשי קבוצתו ובסופו של יום (לאחר הירי על המנוח) נאלצו להבריח את יושבי הבית (ראה לענין שחרור בחלופה עקב הגנה עצמית בש"פ **1464/06 מ.י. נ' בילאל נאשף**).

לכך יש להוסיף את חולשת הראיות שגם אם איננה חולשה ברמה גבוהה וגם אם היא לבדה לא היתה צריכה להביא לבחינת חלופת מעצר הרי שכאשר היא מצטרפת לעילת ההגנה העצמית יש מקום לבחון אם ניתן למצוא חלופה שיהיה בה כדי לאיין את המסוכנות.

לאור האמור אני דוחה את הדיון ליום 4.3.15 בשעה 9:00, בפני שופט תורן על מנת ששרות המבחן יכין תסקיר מעצר ויבחן חלופות מעצר שיוצגו בפניו על ידי המשיב.

המזכירות תעביר עותק מהחלטתי לשרות המבחן.

ניתנה היום, כ"ב שבט תשע"ה, 11 פברואר 2015, במעמד
הצדדים.